

Las Ratitas

La màgia és dins teu

Estrella Polar

Las Ratitas

La màgia és dins teu

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *La magia está en ti*

© del text: Itarte, 2023

© de les il·lustracions: Isabel Lozano, 2023

Assistent de color: Àngela Curro

© de la traducció: Edicions 62, S. A., 2023

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2023

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: novembre del 2023

ISBN: 978-84-1389-686-1

Dipòsit legal: B. 18.392-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup 62 agràim que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

1

Gimnàstica de cara

Per fi havien arribat les vacances de **NADAL!!**

Em sentia tan feliç que em feia mal la cara de somriure tant. Vaig intentar posar-me seriosa, per descansar les *galtes*.

—Claudia, què et passa? —em va preguntar la Gisele—. Estàs fent unes *ganyotes* molt estranyes! Et fa mal la panxa? Ja ho sabia, has menjat massa *galetes* de gingebre...

—Què dius! —li vaig respon-
dre—. El que em fa mal és la **cara**,
no puc esborrar el somriure!

—**ETS LA GERMANA MÉS
DIVERTIDA DEL MÓN!** —va dir
la Gisele, rient.

—És com si estigués fent gimnàstica, però amb les *galtes*
—vaig respondre, sense deixar de somriure.

—*Gimnàstica de cara!*

—va exclamar la Gisele. I després va afegir—: Mira, la mama i el papa!

Vam **CÓRRER** cap a ells i els vam abraçar.

—Com us **PROVEN** les vacances? —ens va preguntar el pare—. Jo diria que molt bé...

—**Sí!** —vam respondre.

—I què hi porteu, a la **bossa**?
—ens va preguntar la mare des-
prés de fer-nos un petó.

—Són **bràçalets** que hem fet
a l'escola —va explicar la Gisele.

—Els **vendrem** —vaig afegir jo—.
Per ajudar els grans a pagar-se
el viatge de final de curs.

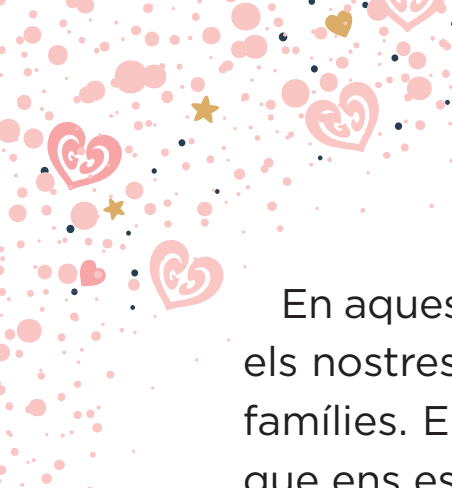

—Voleu que la mama i jo us ajudem a **VENDRE'LS**? —va preguntar el pare.

—**Noooo!** —vam dir totes dues.

—Anem amb la Petra, la Rosi i els bessons Jairo i Tomàs —va explicar la Gisele.

En aquest moment van arribar els nostres amics amb les seves famílies. Els **grans** ens van dir que ens esperarien en una cafeteria de la plaça.

—No us **allunyeu** gaire —va dir la mare del Jairo i el Tomàs.

—I endueu-vos l'**ALMA** —va demanar la nostra mare—. Segur que prefereix acompanyar-vos que no quedar-se aquí.

La Gisele va agafar la corretja de l'Alma, vam deixar les **motxilles** i ens en vam anar.

—A qui els vendrem? —va preguntar la **Petra**, que, com sempre, mastegava xiclet.

—Doncs a **tothom!** —va respondre la Gisele.

—I si no ens els volen comprar? —va dir la Petra, mentre es *ficava* un altre xiclet a la boca.

—Ningú ens dirà que no —li vaig assegurar—. Són **BONICS** i només costen un euro.

—En vendrem un munt! —va cridar el Jairo, i amb un salt es va **ENFILAR** a un banc.

El Tomàs, el seu germà, també s'hi va enfilat, i des d'allà es va penjar de la branca d'un arbre i va començar a *grimpar*. El Jairo el va imitar, i l'Alma va lladrar. La pobra no entenia res!

—No et preocupis, Alma —li vaig dir, *acariciant-la*—. Aquests dos es passen el dia escalant i saltant! No cauran.

—Si feu coses **ESTRANYES**,
potser la gent no ens farà cas...
—va dir la Petra.

—Els podem dir que els braça-
lets els han fet els **micos** grim-
padors —va exclamar la Rosi.

Els bessons van començar a fer gestos i **sorolls** de mico. La Rosi els va imitar i van ballar una mena de dansa de micos.

—**Au**, comencem! —va dir la Gisele—. Tenim molta feina!

El Tomàs, el Jairo i la Rosi la van envoltar sense parar de fer el **MICO**, fins que tots vam esclafir a riure. Estava clar que aquell dia faria *moltíssima* gimnàstica de cara!

Escolta les nostres veus!

